

PETER PAN

JAMES BARRIE

Edinburgh Üniversitesi'nden 1882 yılında mezun oldu. Londra'da gazetecilik yaptı. *Ölmek Daha İyi* (1887) adlı ilk eseri Londra hayatını anlatan bir taşlamadır. *Eski Işık İdilleri* (1888) ve *Thrums'ta Bir Pencere* (1889) adlı eserleriyle büyük bir başarı kazandı. Bu eserler, ince bir mizah duygusu ve içli bir gerçekçilikle İskoç köylülerinin hayat ve törelerini dile getirmektedir. Barrie'nin gerçek anlamda ilk romanı olan *Küçük Rahip* (1891) olayları işleme, okuyucunun ilgisini uyanık tutma bakımından pek başarılı sayılmaz.

Barrie, hikâyelere canlılık veren zarif üslubuyla, ince mizah anlayışını tiyatroya da uyguladı. *Quality Street* (1903), *Şahane Crichton* (1903), gençler için yazdığı ve İngiliz halkının çok sevdiği *Peter Pan* (1904) önemli eserleridir.

1929 yılında Barrie, oyun ve kitabın tüm haklarını "Great Ormond Street Hospital for Sick Children" isimli çocuk hastanesine bağışladı.

PETER PAN

© 2017, Büyüdü Fener Yayınları

Büyüdü Fener, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Sevinç Sanem Erzurumlu

Yayına Hazırlayan Ahmet Özel

Resimleyen Uğur Köse

Kapak Tasarımı Elif Çepikkurt

Sayfa Tasarımı Muzaffer Aysu

ISBN 978-975-252-254-1

1. Basım: Eylül 2018

tamadres.com

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelhavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 34110 Çağaloğlu İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika no: 10905

Peter Pan

J. M. BARRIE

tamadres.com

1

PETER ÇIKAGELİR

Bütün çocuklar büyür, biri hariç.

Çocuklar büyüyeceklerini çabuk öğrenirler. Wendy de öğrendi.

14 numarada oturuyorlardı ve Wendy gelene kadar evdeki en önemli kişi annesi Bayan Darling idi.

Bayan Darling, Bay Darling ile beyazlar içinde evlenmişti. Çocuklardan önce Wendy geldi. Sonra John, ardından Michael.

Wendy'nin gelişinden bir ya da iki hafta sonra ona bakıp bakamayacaklarından kuşku duydular. Doyuracak bir boğaz daha eklenmişti çünkü. Ama Bay Darling bebeğiyle müthiş gurur duyuyordu.

John'la aynı heyecanlar yeniden yaşandı. Michael'da daha da sıkıştılar. Ama ikisi de benimsendi. Kısa bir süre sonra üçünü sıra olmuş, bakıcıları eşliğinde Bayan Fulsom'un çocuk yuvasına giderken görebilirdiniz.

Bayan Darling her şeyi olduğu gibi kabullenmeyi severdi. Fakat Bay Darling'in komşularından geri kalmama hırsı vardı; sırf bu yüzden bir dadı tuttular. Fakir oldukları için dadı olarak, Nana adında akıllı bir Newfoundland köpeği seçildi. Nana vaktinin çoğunu bebek arabalarını gözlemekle geçirirdi. Onun çocuklarla okula gidişini, yürürlerken sakın sakın onlara eşlik edişini, yoldan çıktıkları zaman onları sıraya sokuşunu izlemek 'bir dadı ne yapmalı' başlıklı bir toplantının âdeta somutlaşmış şekliydi. John'un yürümeye başladığı günlerde bir kez bile kazağını unutmadı. Genellikle yağmur olasılığına karşı ağzında bir şemsiye taşırdı.

Peter Pan'in gelişine kadar, onlardan daha mutlu bir aile yoktu.

Bayan Darling, Peter'ı ilk olarak çocukların zihinlerini derleyip toparlarken duydu. Her iyi annenin alışkanlığıdır bu, çocukları uyuduktan sonra onların beyinlerini didik didik araştırır ve ertesi sabah için toplar, gün boyu ortalarda dolaşan şeyleri yerli yerine yerleştirir. Eğer uyumadan durabilirseniz (ama duramazsınız) kendi annenizi bu işleri yaparken görebilirsiniz. Onu izlemek ilginç olacaktır.

İnsan beyninin haritasını gördünüz mü hiç bilmem. Doktorlar bazen başka bölgelerinizin haritasını çizerler ve sizin de haritanız çok ilginç olabilir. Eğer doktorlara, yalnızca karışık olmakla kalmayıp aynı zamanda sürekli dönüp duran bir çocuk beyninin haritasını çizmeye çalışırken rastlarsanız, göreceksiniz ki haritanın üzerinde, hastaların kalp atışlarını gösteren grafikteki gibi zikzak çizgiler vardır. Bunlar adadaki yollar gibidir: Çünkü Var Olmayan Ülke, sağa sola dağılmış şaşırtıcı renkleriyle, mercan kayalarıyla ve ufuktaki şık teknesiyle, yerlileri ve ıssız barınaklarıyla, çoğu terzilik yapan cüceleriyle, içinden bir nehrin aktığı mağaralarıyla, altı ağabeyi olan prensleriyle, çürümek üzere bir kulübe ve

gaga burunlu küçücük yaşlı bir kadınla, hemen hemen her zaman bir adadır.

Kuşkusuz, Var Olmayan Ülke epey çeşitlidir. Örneğin John'unkinde, üzerinde flamingoların uçtuğu ve John'un onlara ateş ettiği bir gölet vardı. Çok küçük olan Michael'ın ülkesinde, üzerinde göletlerin uçtuğu bir flamingo vardı. John kumların üstünde ters çevrilmiş bir sandalda yaşıyordu, Michael bir Kızılderili çadırında, Wendy yapraklarla ustaca örülmüş bir evde. John'un arkadaşı yoktu, Michael'ın arkadaşları geceleri geliyordu. Wendy'nin annesi babası tarafından terk edilmiş bir kurt yavrusu vardı.

Var Olmayan Ülke, bütün bu adaların en güvenlisi ve en derli toplusudur. Geniş ve dağınık değildir yani, ama uykuya dalmadan iki dakika öncesinde tehlike gerçek olur. Gece lambaları bu yüzden gereklidir.

Bayan Darling çocuklarının zihinlerinde gezinirken, arada sırada anlayamadığı şeyler buluyordu. Bunların arasında en şaşırtıcı olanı Peter sözcüğüydü. Peter adında kimseyi tanııyordu. Buna karşın o burada, John ve Michael'ın zihinlerindedeydi, Wendy'nin zihni ise baştan aşağı onun adıyla dolmuştu denebilir. Peter Pan ismi diğer kelimelerden daha belirgin harflerle yazılmıştı. Bayan Darling buna baktığında onun tuhaf ve bir o kadar da kendini beğenmiş görüldüğünü hissetti.

Wendy, "Evet, biraz kendini beğenmiştir," diye üzülerek onayladı. Annesi onu sorguya çekiyordu:

"Ama kim o, yavrum?"

"Biliyorsun anne, o Peter Pan!"

Bayan Darling önce bilemedi. Ama çocukluğunu düşününce, perilerle yaşadığı söylenen bir Peter Pan geldi aklına. Hakkında garip öyküler anlatılırdı. Çocuklar öldüklerinde, korkmamaları için onlara yol arkadaşlığı edermiş. O sıralar kendi de ona inanırdı. Ama şimdi evli barklı ve akli başında

olduğuna göre, böyle birinin varlığı hakkında epey kuşku duyuyordu.

“Ayrıca,” dedi Wendy’ye, “şimdiye kadar büyümüş olmalı.”

Wendy, “Ah, hayır, büyümemiş,” dedi kendinden emin bir şekilde, “tam benim kadar.”

Bayan Darling, Bay Darling’e danıştı ama kocası buna gü-lüp geçti.

“Sözlerime dikkat et,” dedi, “bu Nana’nın çocukların kafasına soktuğu bir saçmalık. Tam köpek aklı. Aldırış etmezsen geçer gider.”

Ama geçip gitmeyecekti. Kısa bir süre sonra bu baş belası çocuk Bayan Darling’e bir darbe indirdi.

Çocuklar en acayip serüvenleri sıkıntı duymadan yaşarlar. Sıradan bir tavırla Wendy bir sabah huzur kaçırın bir açıklama yaptı. Çocuk odasında, yerde, bir ağacın yaprakları bulunmuştu. Çocuklar yatarken orada olmadıkları kesindi. Bayan Darling yaprakları endişeyle incelerken Wendy hoşgörölü bir tebessümle:

“Eminim bu yine bizim Peter’dir!” dedi.

“Ne demek istiyorsun Wendy?”

“Yaprakları temizlememesi çok ayıp,” dedi Wendy iç çeke-rek. Wendy titiz bir çocuktü.

Çok soğukkanlı bir tavırla, Peter’ın bazı geceler odalarına geldiğini, yatağının ayakucuna oturup flüt çaldığını açıkladı. Ne yazık ki hiç uyanamıyordu. Bu yüzden nasıl bildiğini bile-miyordu. Ama biliyordu işte...

“Neler saçmalıyorsun bir tanem? Kapıyı çalmadan kimse eve giremez!”

“Galiba pencereden giriyor.”

“Yavrucuđum, burası üçüncü kat.”

“Yapraklar pencerenin dibinde deđil miydi, anne?”

PETER PAN

Bu doğruydu; yapraklar pencerenin çok yakınında bulunmuştı.

Bayan Darling yaprakları dikkatle inceledi. Yapraklar kuruydu ama İngiltere’de yetişen bir ağaca ait olmadığından emindi. Yerde, elinde mum, yabancı ayak izleri arayarak emekledi. Ocak demirini bacaya sokup baktı, duvarlara vurdu. Pencereden kaldırıma ip sarkıttı, tam yedi metre yüksekteydiler; tırmanılamayacak kadar yüksek.

Wendy kesinlikle rüya görüyordu.

Ama hemen ertesi gece, bu çocukların olağanüstü serüvenlerinin başladığıнын söylenebileceği gece, Wendy rüya görmüyordu.

Sözünü ettiğimiz gece, çocuklar yataklarına yatmışlardı. Nana izinliydi ve Bayan Darling çocukları yıkamış, hepsi teker teker elini bırakıp uyku ülkesine gidinceye kadar onlara ninni söylemişti. Bayan Darling daha sonra huzur içinde dikiş dikmek için şöminenin karşısına oturdu.

Dođum gününde gömlek giymeye başlayacak olan Michael’a bir şeyler dikiyordu. İçerisi sıcacıktı. Az sonra dikiş Bayan Darling’in kucağına düştü.

Bayan Darling uykusunda bir rüya gördü. Rüyasında Var Olmayan Ülke yaklaşmıştı, içinden tuhaf bir çocuk çıkıp geldi. Bayan Darling korkmadı, çünkü onu daha önce birçok çocuksuz kadının yüzünde görmüştü. Hatta belki bazı annelerin yüzünde de görülebilirdi. Ama rüyasında Var Olmayan Ülke’yi gizleyen perdeyi yırtıp gelmişti. Bayan Darling, Wendy, John ve Michael’ı yırtıktan bakarken gördü.

Rüya bir şey ifade etmeyebilirdi. Ama rüya görürken çocuk odasının perdesi hızla açıldı ve bir çocuk zıplayıp yere kondu. Ona garip bir ışık eşlik ediyordu. Bu ışık bir portakal kadardı ve odanın içinde, canlıymış gibi, hızla dolaşıyordu. Herhâlde Bayan Darling’i uyandıran bu ışık oldu.

PETER PAN

Çılgılık atarak kalktı ve çocuğu görünce nasıldır bilinmez, onun Peter Pan olduğunu hemen anladı. Sevimli bir çocuktu. Kuru yapraklar ve ağaçlardan sızan özsularıyla giyinmişti. Ama en büyüleyici yanı, ağzında hâlâ süt dişlerinin olmasıydı. Bayan Darling'in bir yetişkin olduğunu görünce, ona küçük incilerini gösterip gıcırdattı.

tamadres.com